

L'EL·LIPSI DE LA PREPOSICIÓ *DE* ALS RENOMS I NOMS DE LLOC

Carme PLAZA ARQUÉ

En la compaginació del nostre número XL foren omeses les *notes* corresponents a aquest article:

1. Tots els exemples citats procedeixen de Barberà. Com que, malgrat tot, les observacions tenen caràcter més general, no hem fet la transcripció fonètica dels noms. Recordem, de passada, que Barberà pertany a les parles xipelles i que l'article genuí [lu] alterna amb l'estàndard [ə].

2. Als renoms de Barberà de la Conca s'han dedicat diversos articles des de perspectives antropològiques (veg. Iszaevich, 1981 i Juliano, 1984).

3. Per a distingir-los de l'altra generació es poden nomenar mitjançant juxtaposició: *el vell Balances, la vella Bepa*. En aquestes construccions, vell i vella funcionen com a nuclis del SN.

4. En el cas dels renoms, es tracta de recursivitat indirecta, és a dir, que només el primer complementa modifica directament el nucli.

5. Moreu-Rey (1981:46) cita 22 exemples d'el·lipsi de preposició als renoms, els quals (excepte un) compleixen les condicions fonètiques apuntades.

6. «Este es fenómeno general al habla vulgar de toda España, y no es propiamente sintáctico, como se suele creer, sino simplemente de fonética sintáctica: la *d* inicial de la preposición se pierde al hallarse entre vocales como lo prueban las formas intermedias con la *e* de la preposición subsistente *el huerto 'e la Fulana* y el nunca faltar *de* tras consonante final» (Menéndez Pidal, 1906:306).

7. Les estructures sintàctiques dels noms de casa estan àmpliament estudiades a Pons (1987).

8. No sé fins a quin punt hi ha relació amb el fet que els genitius de possessió alienable (als quals pertanyen els exemples) es consideren generats en la base com a SN i no com a SPrep (Bonet-Solà, 1986:271).

HAGIONÍMIA

Per als interessats en la cronologia de la introducció i evolució de les devocions, anotem que, aquest any 1990, l'antic poble de Masricart (ara inclòs en el terme de La Canonja, ell mateix absorbit pel terme de Tarragona) commemora el 530 aniversari de la instauració de la Mare de Déu de l'Esperança com a patrona de la mencionada parròquia (el 29 de novembre de 1459. Anteriorment la patrona era coneguda per Santa Maria d'agost).